

»Men den første forudsætning for at føre en meningsfuld samtale er altså, at man ved, hvad man snakker om. Hvis ukvalificerede meninger bliver lige så gangbare som kvalificeret viden, så ender det alt sammen i tomhed og dumhed.«

Fuldstændig enig, fuldstændig enig, og det er derfor, det er vigtigt, at unge mennesker får viden.

Så vil jeg tilføje, at det også er vigtigt, at vi som voksne foregår de unge mennesker med et godt eksempel og viser, at vi bruger kvalificeret viden og ikke bare har meninger, hvis kvalitet man så kan diskutere. Det er utrolig vigtigt, at når vi fører vores debatter, og her tænker jeg altså på værdidebatten, så bygger det på viden, og at man godt kan have nogle meninger, men de bygger altså på viden.

I den forbindelse vil jeg citere noget, jeg læste i Politiken, hvor et menneske klagede over, hvordan det var engang, at man ikke kunne få ting igennem, sine synspunkter igennem, fordi der åbenbart var nogle, der sad på meningsdannelsen. Så spørges der: Havde de kontrol over skolens blad? Så svarer vedkommende: Nej, det havde de ikke, men vi opfattede det sådan.

Jeg synes, det er utrolig farligt, hvis det er sådan, at det, man går rundt og opfatter, er lige så legitimt som at have viden, og derfor er det, jeg tror, at statsministeren og jeg er enige om, at det ikke nytter noget, at man går rundt og opfatter noget som det rigtige, når det kun er opfattet. Det skal være viden.

Da statsministeren sagde disse ord om den kvalificerede viden i modsætning til den ukvalificerede mening, så kom jeg til at kaste et blik hen over regeringsbænken, og min position er sådan, at en af dem, jeg umiddelbart får øje på, det var så helt tilfældigt, rent faktisk er kulturministeren. Det var også kulturministeren, jeg citerede, som syntes, det er i orden at sige, at det, at man opfatter noget, er et argument på linje med viden.

Jeg tror altså, det er vigtigt, at vi hele tiden understreger, at det skal være viden. Det er også derfor, at vi synes, at eksperter er vigtige, så kan man tage stilling ud fra ekspertudsagn, men de skal selvfølgelig aldrig bestemme.

Så sagde statsministeren, inden statsministeren kom til det punkt med kvalificeret viden i forhold til ukvalificeret mening:

»Vi skal indse, at en vis portion paratviden er nødvendig. I tre årtier er der kastet vrage på paratviden. Den er blevet opfattet som sort skole, udenadslære og terperi. Det er, som om indlæ-

ring af faglige færdigheder er blevet nedprioriteret til fordel for at sidde i rundkreds...« og så det der med: Hvad synes du?

Jeg er helt enig, og det er vi i SF, i, at en vis paratviden er vigtig. Det er hensigtsmæssigt, det er fornuftigt at vide noget om, hvor danske byer ligger; ikke mindst hvis man skal tage toget, er det rart lige at vide, hvor man ender henne. Det er fornuftigt, det er fornuftigt.

Jeg synes også, det er vigtigt, når man skal rejse ud i den store verden, at man ved lidt om, hvilke sprog de taler i de forskellige lande. Altså jeg synes, det er en fordel at vide, at i Belgien taler de et par sprog, og hvis man f.eks. tager til Latinamerika, så er det de fleste steder spansk, men at i Brasilien er det selvfølgelig portugisisk. Det ved vi selvfølgelig alle sammen, og det er en del af den visse parate viden.

Jeg synes også, det er vigtigt at vide, at når nogen siger 1968'er, så kender man lidt til, hvad det var, der skete i 1968, og at man også får afmystificeret det der med 1968. Det var ikke alle, der boede i kollektiv osv. Jeg gjorde det i hvert fald ikke og havde heller aldrig drømt om det.

Det er også vigtigt, når nogen siger 1864, at man så har en vis fornemmelse af det. Det er vi enige om.

Kl. 21.05

Så siger statsministeren, at i tre årtier blev der kastet vrage på det. Så tænker man en, to, tre årtier tilbage, og så er vi tilbage i 1973. 2 år efter 1973 var 1975, hvor der blev lavet en folkeskole-reform, og SF må påtage sig et medansvar for denne folkeskolereform, og vi gør det gerne. Det var jo en reform, der blev lavet sammen med Venstre, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Kristeligt Folkeparti og så naturligvis Det Radikale Venstre. Det Radikale Venstre, som altid har været med så længe, som de har kunnet være det.

Hvem var undervisningsminister dengang i 1975? Ja, nu har jeg jo en paratviden, så for mig var det jo lidt overraskende, at statsministeren leverede den til mig den anden dag. Det var jo Tove Nielsen. Tove Nielsen var blevet undervisningsminister. Hun er ikke undervisningsminister, da den laves, men hun laver oplægget til den. Forhandlingerne foregår, mens Tove Nielsen er undervisningsminister, og forliget laves i hvert fald under alle omstændigheder sammen med Venstre.

Så tænker vi: Hvad skete der så efterfølgende? Ja, der har jo været mange undervisningsministre, der har ansvaret for det her. Der er også